

ZÁKON O SAMOSTATNOM SLOVENSKOM ŠTÁTE
ZO DŇA 14. III. 1939 (z. č. 1/1939 SZ, č. 1, s. 1)

SLOVENSKÝ SNEM UZNIESOL SA NA TOMTO ZÁKONE:

§ 1.

Slovenská krajina vyhlasuje sa za samostatný neodvislý Slovenský štát. Snem Slovenskej krajiny pretvára sa na zákonodarný snem Slovenského štátu.

§ 2.

Až do vydania ústavy Slovenského štátu celá vládna a výkonná moc je v rukách vlády, ktorú menuje predsedníctvo Snemu.

§ 3.

Všetky doterajšie zákony, nariadenia a opatrenia ostávajú v platnosti so zmenami, ktoré vyplývajú z ducha samostatnosti Slovenského štátu.

§ 4.

Vláda sa splnomocňuje, aby nariadením vykonávala všetko, čo je v prechodnom čase potrebné na udržiavanie poriadku a na zabezpečenie záujmov Slovenského štátu.

§ 5.

Zákon tento nadobúda účinnosť dnešným dňom a plní ho vláda^{*}

*
Vláda s nasledovným zložením bola toho istého dňa vymenovaná predsedníctvom Slovenského snemu po odhlasovaní horeuvedeného zákona.

Dr. Jozef Tiso - ministerský predseda
Dr. Vojtech Tuka - zástupca predsedu vlády
Dr. Ferdinand Ďurčanský - minister zahraničných vecí
Dr. Gejza Medrický - minister hospodárstva
Dr. Mikuláš Pružinský - minister financií
Dr. Gejza Fritz - minister pravosúdia
Karol Sidor - minister vnútra
Jozef Sivák - minister školstva a národnej osvety
gen. Ferdinand Čatloš - minister národnej obrany
Július Stano - minister dopravy a verejných prác
Ing. Imrich Karvaš - guvernér Slovenskej národnej banky (tzv. deviaty minister)

ROZHLASOVÝ PREJAV DR. JOZEFA TISU K NÁRODU 14. 3. 1939

Drahý národ slovenský!

Jednohlasným rozhodnutím snemu slovenského zo dňa 14. marca 1939 vstúpil do života samostatný Slovenský štát.

Predsedníctvo Slovenského snemu rozhodnutím svojím z toho istého dňa menovalo novú slovenskú vládu, ktorá hneď zložila do rúk predsedu snemu slovenského prísahu. Historická táto zmena prevedená bola dnes jednomyselne a rýchle, aby sa ani nezbadal prechod z terajšieho nášho štátneho zriadenia, ktoré bolo len čiastočné, na úplnú štátnu aparáturu, ktorá organizačne zahrňuje už celú oblasť štátneho života, teda i národnú obranu a zahraničnú reprezentáciu, ktoré sme mali doteraz s Čechmi. Deň 14. marca 1939 je rodným dátumom samostatného slovenského štátu. Splnili sa túžby našej národnej ambície, ktorá poháňala životnú silu národa k tomu, aby riadenie svojich vecí mal národ celkom, úplne a bezvýhradne vo svojich rukách. Náš samostatný slovenský štát zrodil sa teda z dôsledne rozvinovanej politickej vôle národa slovenského vládnúť sám nad sebou na celej čiare neodvisle od kohokoľvek. Vznikol teda z hlbokých kladných síl, ktoré budili oduševnenie, tvorili hodnoty, budovali sa prácou a sledovali priamu čiaru historického vývinu národa slovenského. Pod tlakom týchto kladných síl rástol i sám národ, z rozdrobených jednotlivcov nielen v masu ale v pospolitosť, ktorú vedie jedna veľká myšlienka, aby sa totiž v rámci zvláštnej štátnej organizácie predstavila svetu ako rovnocenná zložka kultúrna s ostatnými národmi, s ktorými so všetkými a najmä so susedmi chce žiť nielen v dobrom susedskom pomere, ale v priateľskej zhode, aby zo svojej stránky priniesol čo najviac kladu do medzinárodných vzťahov. Keď dnes v rodný deň samostatného štátu slovenského v duchu zdieľam radosť celého nášho Slovenska, ktoré ju slávnostne prejavuje nad dosiahnutím svojich odvekých túžob, v mene prvej vlády samostatného slovenského štátu pripomínam niekoľko zásad, ako vedúce myšlienky pre náš najbližší postup.

Náš slovenský štát nezrodil sa z nenávisťi, ale z veľkej lásky k svojetí a odhodlanej vôle pracovať a obetovať za svoj ideál. Nech nás vedie všetkých predovšetkým táto myšlienka. Nie nenávisť oproti niekomu, ale vrelá láska k svojmu štátu, ktorá nás povzbudzuje a zo dňa na deň robí spôsobilými pracovať a obetovať za svoj nový slovenský štát. Čo treba ešte z garnitúry minulosti odstrániť, odstránime, ale nie nenávisťne, náruživo, hrubo a surovo, ale po kresťansky. Vzťahuje sa toto rovnako na všetkých. Zbytočných Čechov tak, ako tak bude vláda dávať k dispozícii Prahe. Toto je nielen starosťou, ale aj povinnosťou vlády, a preto nech si nikto nenárokuje, aby túto otázku i sám vybavoval. Vláda je a bude stáť na výške svojho poslania a vybaví túto, pre všetkých Slovákov tak dôležitú otázku spôsobom, aby netrpel ani náš verejný záujem, ale ani právo a spravodlivosť. Podobne sa má aj vec s otázkou židovskou.

Vláda už má pripravený návrh zákona o židovskej otázke a len posledné udalosti prekazili to, aby tento návrh bol našim snemom schválený.

Preto akékoľvek samozvané zasahovanie do riešenia židovskej otázky je zbytočné, neprípustné a vláda bude vedieť a musieť proti komukoľvek čo najprísnejšie zakročiť a podľa platných predpisov ho potrestať. Náš slovenský štát zrodil sa z organizovanej tvoriacej

oduševnenej práce za lepšiu budúcnosť slovenského národa. Nielen slovenská vláda, ale každý povedomý Slováčok musel by za úhlavného nepriateľa slovenského štátu pokladať toho, kto by miesto tvorenia nových hodnôt prácou chcel ničť už jestvujúce hodnoty, kto miesto poriadku chcel by vyvolávať zmätok a neskrotnú svoju vôľu neovládal, toho by musela znemožniť skorej, než by kradmou rukou mohol siahať a podkopávať budúcnosť slovenského národa v svojom samostatnom slovenskom štáte.

Po 6. októbri som s radosťou konštatoval, že Slováčok sa domohol svojho práva a slávi svoje víťazstvo so spevom na perách. Nie krv tečie po stopách našej slovenskej slobody, nie plienenie a rabovačka je sprievodcom nášho politického postupu, ale radosťná nálada, povýšená myseľ a disciplinovaná súdržnosť všetkých. Ak sme mali príčinu k takejto radosťi po 6. októbri, nuž dvojnásobná príčina je pre nás dnes, dožitie svojho samostatného štátu: Ako dar boží prijímame túto udalosť, ktorá nás všetkých, vládu i pospolitosť slovenskú zaväzuje k povinnej sťaži nad novonarodeným štátom Slovenským. Hrivna veľká bola nám daná do rúk Božskou prozreteľnosťou, aby sme s ňou narábali, podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia. Nech prináša táto hrivna ovocie stonásobné. Nech vzrastie a vzmáha sa národ slovenský voľne a nehatene teraz už pod vlastnou strechou. Prestala už posledná príčina, ktorá nás v nedávnej minulosti Slováčok ešte delila. Samostatný slovenský štát je skutočnosťou, prestanú teda hádky a nastane spoločná veľká radosťná spolupráca všetkých na budovaní nového štátu. Upisovanie pôžičky hospodárskej obrody Slovenska nech ide ďalej v takej miere, ako bolo započaté. Vedť sa nič nezmenilo v neprospech výhľadov tejto pôžičky. Hospodárska obroda Slovenska znamená teraz hospodárske zriadenie štátu slovenského. Nielen doma, teraz i za hranicami vystupujeme samostatne pod svojím menom – pričíňme sa teda, aby tento náš štát hnedť od začiatku vystupoval čestne, statočne, dôstojne, aby sa ukázalo, že chce a vie na svojich nohách chodiť, preto ho posilňujeme svojou účasťou na pôžičke.

Duch boží nech sa vznáša nad naším štátom, duch kresťanský nech nás vedie všetkých vo všetkom našom počínaní, aby rástol, mohutnel a prekvital slovenský národ v samostatnom štáte slovenskom.

gymzh.edu.sk/menu07/dejepis/prace/stoffa_tiso.doc